

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی حکایات جحا (ملانصرالدین) با نمایشنامه قورباغه ها اثر آریستوفانیسبا تکیه بر نظریه هانری برگسون

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی هنر، معماری و کاربردها (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فاطمه سعیدی - کارشناسی ارشد ادبیات نمایشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن

ولی اله شالی - عضو هیات علمی گروه هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن

خلاصه مقاله:

متون کمدی علاوه بر ایجاد شادی و خنده، یکی از شیوه های ایجاد تفکر و تعمق و نهایتا نقد و اصلاح نقاط ضعف انسان و جامعه است. ولی لزوما ممکن است این خنده منجر به اصلاح نشود. آیا می توان با شوخی های کلامی یا غیرکلامی و آمیختن آن با زبان اصلاح، طنزی پرورش داد که از طریق ایجاد خنده منجر به تفکر و نهایتا اصلاح شود اینکه نمونه های متون کمدی موفق و فاخر گذشته، چگونه به این پرسش پاسخ داده اند، موضوع پژوهش حاضر است. برای پاسخ به این پرسش، دو نمونه مطالعاتی متن کمدی انتخاب شدند. حکایات جحا استاد شوخطبعی برگرفته از متنوی معنوی و جوحی نوشته دکتر مجاهد، و نمونه دیگر نمایشنامه قورباغه ها اثر آریستوفانیس کمدی نویس کلاسیک. این دو نمونه مطالعاتیبر اساس شاخص های کمیک هانری لویی برگسون شامل (اغراق، جابجایی نقش ها، لجبازی یا همان شیطان فنی، عیب کمیک، گفتار کمیک، ایجاد موقعیت غیر متجانس) مقایسه و تحلیل شدند. نتایج این مقایسه آشکار می سازد که جحا و اریستوفا، هر دو کمدی را نه به خاطر کیفیت درونی آن بلکه به خاطر خروجی آن جدی میگیرند، هر دو ظاهرا از مناسبات اجتماع خود ناراضی بوده اند و چون اشتیاقی برای اصلاح آن در بنیادهای موجود نیافته اند، از طریق قراردادن خنده در برابر اقتدار عقل و با استفاده از ابزار سخره و طنز، به نقد مناسبات اجتماع پرداخته، و بدون اعتنا به محدودیت های آزادی بیان به دنبال اصلاح مبانی اخلاقی بوده اند.

کلمات کلیدی:

جحا، آریستوفانیس، برگسون، ابزار طنز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/616366>

